

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย*

SUCCESS FACTORS OF SEPAK TAKRAW WOMEN TEAM IN THE COMPETITION OF UNIVERSITY GAMES OF THAILAND

กฤษฎา พุ่มพิน

Kritchaya Poompin

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: kritchaya.p@ru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การดำเนินการวิจัยในระยะแรกเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการบรรยายข้อมูลแบบอุปนัยและตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า ส่วนการวิจัยในระยะต่อมาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธีวารีแมกซ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงมีทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพของนักกีฬา ปัจจัยด้านนโยบายและ

* Received 1 December 2022; Revised 15 December 2022; Accepted 20 December 2022



การสนับสนุน ปัจจัยด้านจิตวิทยาการกีฬา ปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการทีม และปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางแห่งความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาตะกร้อหญิงแห่งประเทศไทย ซึ่งนำมาพัฒนาเป็นข้อคำถามได้ทั้งหมด 26 ข้อ และ 2) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจพบว่าข้อคำถาม 26 ข้อ สามารถสกัดองค์ประกอบได้ 5 องค์ประกอบ คือ (1) องค์ประกอบปัจจัยภายใน (2) องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา (3) องค์ประกอบสิ่งอำนวยความสะดวก (4) องค์ประกอบการบริหารและการจัดการทีม (5) องค์ประกอบปัจจัยภายนอก แต่ละองค์ประกอบมีค่า Eigenvalue มากกว่า 1 และทุกองค์ประกอบสะสมความแปรปรวนที่อธิบายได้รวมร้อยละ 72.923

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ, กีฬามหาวิทยาลัย, ปัจจัยแห่งความสำเร็จ, ทีมกีฬาตะกร้อหญิง

Abstract

The purpose of this study was to 1) investigate the success factors of the women's sepak takraw team in the competition of the University Games of Thailand and 2) analyze the factor analysis of these success factors. In the first phase of the study, a qualitative investigation was conducted. Data were collected through structured in-depth interviews with 11 key informants and analyzed qualitatively using content analysis by describing the data inductively and using a triangular method. The second phase was a quantitative study. Data were collected by questionnaire from a sample of 260 people and analyzed by descriptive statistics, namely percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics with Exploratory Factor Analysis (EFA) and rotation with Varimax method.

The results of the study were as follows: 1) The findings of the qualitative analysis indicated five key success factors for the women's sepak



takraw team: (1) athlete potential factors; (2) policy and support factors; (3) sports psychology factors; (4) team organization and management factors; and (5) tools and facilitation factors. All of these factors reflect the successful approach of training and competing in women's sepak takraw in Thailand, which could be developed in a total of 26 questions and 2) According to the exploratory factor analysis, it showed that five components were formed from the 26 questions: (1) intrinsic factor components, (2) desirable athlete characteristics, (3) facilitation components, (4) team organization and management components, and (5) extrinsic factor components. Each component had an eigenvalue greater than 1, and the total variance explained was 72.923 percent.

Keywords: Exploratory Factor Analysis, University Games, Success Factors, The Women's Sepak Takraw Team

บทนำ

การกีฬานับได้ว่ามีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคมสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม กีฬากับการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 เป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการศึกษา (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าวตามแผนกีฬาชาติ ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นเวทีให้นักกีฬาได้แสดงออกถึงความสามารถ รายการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัย หรือที่เรียกกันว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กีฬาตะกร้อเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ชนิดกีฬาที่ได้บรรจุให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งแรกในปี พ.ศ.2513 เป็นการแข่งขันประเภททีมตะกร้อทีมชาย และได้มีประเภททีมตะกร้อหญิงบรรจุเข้าแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.



2545 หรือ แม่โดมเกมส์ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 29 จนถึงปัจจุบัน โดยการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนี้ นับได้ว่าเป็นมหกรรมการแข่งขันกีฬาที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน และเป็นการแข่งขันกีฬาของนิสิตนักศึกษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศไทย (อาทิตย์ อุไรรัตน์, 2562) และถือเป็นหลักฐานบ่งชี้หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่ากีฬาระกือเป็นที่รู้จักการได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทย และมีการแข่งขันที่มีความเสมอภาคกับทีมชายภายใต้กติกาเดียวกัน และนักกีฬาตระกือหญิงก็มีความสามารถในการเล่นตระกือได้เทียบเท่ากับนักกีฬาตระกือชายที่สามารถกระโดดฟาด ตีลังกาเตะลูกตระกือข้ามตาข่าย การยกขาเสิร์ฟ การชงหรือตั้งลูกตระกือ ด้วยลีลาท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายที่แข็งแรง ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงทำให้การแข่งขันในประเภททีมตระกือหญิงได้รับความนิยมดังนั้นนักกีฬาตระกือหญิงจึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก และทำให้มีการแข่งขันชิงความเป็นเลิศทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ โดยตระกือหญิงมีการแข่งขันครั้งแรกในระดับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 19 ณ ประเทศอินโดนีเซีย ในปี พ.ศ. 2540 และประสบความสำเร็จได้รางวัลชนะเลิศเหรียญทอง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555)

อย่างไรก็ตามความสำเร็จจากการเป็นนักกีฬา คือ “ความสำเร็จของทีม” การได้รับรางวัลจากการแข่งขันในรายการแข่งขันต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้นจะเป็นสิ่งบ่งชี้ได้ว่านักกีฬาคณะนั้นได้มีผลงานการแข่งขันจนเป็นที่ยอมรับในสังคมแต่กีฬาตระกือเป็นกีฬาประเภททีม จะต้องอาศัยความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ รวมถึงการบริหาร จัดการทีมที่ดีเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ การได้รับชัยชนะจึงเปรียบเสมือนรางวัลของความตั้งใจและวิธีการสร้างคุณค่าในตนเอง การที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จสูงสุด ต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ (1) สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) (2) สมรรถภาพทางจิต (Psychological Fitness) และ (3) ทักษะกีฬา (Sport Skills) สมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬาสามารถฝึกและพัฒนาไปได้สูงสุด และมีการแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้น้อยมาก ตรงกันข้ามกับสมรรถภาพทางจิตที่สามารถแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ได้มากกว่า (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2539) แม้ว่าแรงจูงใจส่วนบุคคลจะปัจจัยหลักที่ผลักดันให้นักกีฬาทะยานไปสู่ความสำเร็จ แต่ปัจจัยอื่น ๆ โดยรอบก็ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำพานักกีฬาโดยเฉพาะในกีฬาประเภททีมผู้นำสู่ความสำเร็จนั้น คือ ทีมงานผู้ฝึกสอน และผู้สนับสนุนเนื่องจากการเตรียมทีมกีฬาจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วม



ใจจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามหาวิทยาลัยโดยตรง ได้แก่ คณะผู้บริหาร สถาบันการศึกษา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา นอกจากนี้องค์กรต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การเตรียมทีมกีฬานั้น ๆ ประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด เพราะการเตรียมทีมมิได้กระทำไปเพื่อไปแข่งขันแต่วัตถุประสงค์หลักเพื่อชี้ยชนะการแข่งขันจึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสูงในการเตรียมทีมเสมอดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับตัวนักกีฬาเองที่เป็นผู้ทำการลงแข่งขัน (อุษณี ทวีสัตย์, 2556) ดังเช่น การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ด้านการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา และด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม (ประสงค์ สุระพล, 2557, น. 97) สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก 2021 โดยปัจจัยที่ศึกษา ประกอบด้วย (1) ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา (2) ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม (3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา (4) ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก (5) ด้านการจัดการทีม และ (6) ด้านการวิเคราะห์และการประเมินผลการแข่งขัน (อัศวิน จันทระธรรม และกรรณิการ์ อินชนะ, 2564)

จากเอกสารและงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จในแต่ละชนิดกีฬานั้นต่างก็มีทั้งปัจจัยที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันออกไปตามชนิดและประเภทของกีฬา รวมถึงบริบทในการจัดการแข่งขัน ดังนั้นจากสภาพบริบทของกีฬาตะกร้อประเภททีมหญิงซึ่งกำลังได้รับความนิยมเทียบเท่ากับประเภททีมชาย ตลอดจนยังขาดข้อมูลสนับสนุนว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้จัดการทีมกีฬาตะกร้อหญิงให้ประสบความสำเร็จอย่างมีรูปแบบ สำหรับสถาบันการศึกษา ตลอดจนการวางแผนพัฒนานักกีฬาตะกร้อและยกระดับคุณภาพความสำเร็จ รวมถึงการกำหนดนโยบายที่เอื้อหรือสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนกีฬาตะกร้อหญิงสู่ระดับสากล



วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมนักกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมนักกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาแบบผสมวิธี (Exploratory Mixed Method Design) ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การค้นหาค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของนักกีฬาตะกร้อหญิง ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ร่วมกับการสังเคราะห์วรรณกรรม และ 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาตะกร้อหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันรอบมหกรรมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 47 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การค้นหาค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมนักกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการค้นหาค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมนักกีฬาตะกร้อหญิง จำนวน 11 คน ประกอบไปด้วย 1) ผู้จัดการทีม จำนวน 3 คน 2) ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 3 คน และ 3) นักกีฬาจำนวน 5 คน โดยในการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คัดเข้า (Inclusion Criteria) ดังนี้

1. เป็นนักกีฬาตะกร้อหญิงระดับมหาวิทยาลัยมีประสบการณ์เข้าร่วมการแข่งขันรอบมหกรรมอย่างน้อย 3 ปี



2. เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน ในทีมตะกร้อหญิงประเภททีมชุดทีมเดียว และทีมคู่ที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าแข่งขันรอบมหกรรมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 47

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ประชากร คือ ทีมกีฬาตะกร้อหญิงที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าแข่งขันรอบมหกรรมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 47 จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้จัดการทีม 2) ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ 3) นักกีฬา รวมจำนวนทั้งสิ้น 380 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ทีมกีฬาตะกร้อหญิงที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าแข่งขันรอบมหกรรมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 47 จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้จัดการทีม 2) ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ 3) นักกีฬา รวมจำนวนทั้งสิ้น 260 คน โดยมีรายละเอียดของการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรจำนวน 26 ตัวแปร ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ระบุไว้ว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ต้องมีจำนวน 10 เท่าของตัวแปร (Hair et al., 2014) ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงมีจำนวน 260 คน

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Random Sampling)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้สามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้จัดการทีม 2) ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ (3) นักกีฬา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างจากประชากรในแต่ละกลุ่มตามสัดส่วน โดยมีผลการสุ่มดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสุ่มตัวอย่างทีมกีฬาตะกร้อหญิงที่ผ่านรอบคัดเลือกเข้าแข่งขันรอบมหกรรม



ทีมกีฬา ตะกร้อ	ประชากร (คน)	ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
1. ผู้จัดการทีม	26	17	6.84
2. ผู้ฝึกสอน	68	47	17.90
3. นักกีฬา	286	196	75.26
รวม	380	260	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์ปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลเชิงคุณภาพ

แบบสัมภาษณ์ปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างถูกใช้ในการค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของนักกีฬาตะกร้อหญิงจากตัวนักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬาและกีฬาตะกร้อ จำนวน 5 ท่าน โดยมีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่ามากกว่า 0.50

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 คือ แบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

2.1) การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

แบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย แบบสอบถามถูกพัฒนาขึ้นจากผลการสัมภาษณ์การค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผ่านเข้ารอบมหกรรม ข้อมูลจากตัวนักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วยข้อคำถาม 3 ส่วนดังต่อไปนี้



ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเรื่องปัจจัยความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้กำหนดมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 26 รายการคำถาม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด

2.2) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- การวิเคราะห์คุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาแบบวัด (Content Validity) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬาและกีฬาตะกร้อ จำนวน 5 ท่าน โดยมีดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0.80 -1.00

- การวิเคราะห์คุณภาพความเที่ยงของแบบวัด (Reliability) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้านความเที่ยง โดยนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยตรวจสอบความเชื่อมั่นภายในของแบบวัดด้วยการวิเคราะห์ Cronbach's Alpha Reliability Coefficient เท่ากับ 0.94 สะท้อนให้เห็นว่าแบบวัดมีคุณภาพดีสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อจำแนกตามวัตถุประสงค์การวิจัยสามารถจำแนกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 การค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ดังนี้

- 1) เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
- 2) เมื่อโครงการวิจัยได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แล้ว ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับผู้ตอบข้อมูลหลัก 3 กลุ่ม คือ นักกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
- 3) ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ตอบข้อมูลหลักทุกกลุ่ม
- 4) นำผลการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ



5) นำข้อมูลเชิงคุณภาพที่วิเคราะห์ได้ มาตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) กับ บรรณกรรมและผู้เชี่ยวชาญ จนได้ข้อคำถามสำหรับพัฒนาแบบสอบถามปัจจัยแห่งความสำเร็จ ของนักกีฬาตะกร้อหญิงระดับมหาวิทยาลัย

3.2 ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อ หญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์ องค์ประกอบจากแบบสอบถามกับนักกีฬาตะกร้อหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่ผ่านเข้ารอบมหกรรม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์ขั้นที่ 1 มาพัฒนาแบบสอบถามปัจจัยแห่ง ความสำเร็จของนักกีฬาตะกร้อหญิงระดับมหาวิทยาลัย

2) ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และปรับข้อคำถามให้มีความตรงเชิงเนื้อหาที่เหมาะสม

3) ตรวจสอบความเชื่อมั่นภายในของเครื่องมือกับนักกีฬาที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่างจริง และวิเคราะห์ Cronbach's Alpha reliability coefficient

4) ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงตามเกณฑ์คัดเข้าที่ กำหนด

5) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมี การบรรยายข้อมูลแบบอุปนัยและตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณในด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3. วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis; EFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสกัดองค์ประกอบหลักและหมุนแกน องค์ประกอบด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) และพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าไอแกน



มากกว่า 1 และตัดค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีน้อยกว่า 0.30 ก่อนทำการสรุปตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้

ผลการวิจัย

1. ผลการค้นหาลำดับปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

1.1 ปัจจัยด้านศักยภาพของนักกีฬา เป็นประเด็นที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตระหนักถึงผลกระทบต่อทีมที่จะประสบความสำเร็จต่อการแข่งขันเนื่องจาก จุดเด่นของทีมตะกร้อหญิง หากมีนักกีฬาที่มีความสามารถทางกีฬาตะกร้อหรือนักกีฬาที่มีศักยภาพสูงซึ่งหมายถึงนักกีฬาที่มีประสบการณ์การแข่งขัน และเคยประสบความสำเร็จในการแข่งขันจะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับมีความรับผิดชอบต่องานสูง มีวินัย ตั้งใจ ทุ่มเท เสียสละเวลาเพื่อการฝึกซ้อม พร้อมทั้งนักกีฬาที่นำความรู้จากการเรียนมาพัฒนาตนเองให้มีสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่ดี ตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา จะทำให้ส่งผลต่อความพร้อมของทีม โดยผู้จัดการทีมคนที่ 1 ได้กล่าวว่า “ศักยภาพของนักกีฬามีความสำคัญอย่างมากในการทำทีมให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เนื่องด้วยประสบการณ์และความสามารถเฉพาะบุคคลในการเล่นกีฬาตะกร้อ ก็ส่งผลต่อการทำทีมของผู้ฝึกสอนที่จะนำทีมไปสู่ความสำเร็จในเรื่องผลการแข่งขัน หรืออาจส่งผลต่อการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน เนื่องจากการเป็นตัวแทนสถาบันจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรมนุษย์ที่เรามี คือนักกีฬาที่มีศักยภาพ เพื่อเป็นความหวัง และเป็นนักกีฬาตัวแทนสถาบัน” ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้จัดการทีมคนที่ 2 ที่กล่าวว่า “ตะกร้อเป็นกีฬาประเภททีม การประกอบทีมให้มีประสิทธิภาพและหวังผลการแข่งขันจะต้องอาศัยนักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นแต่ละตำแหน่งที่มีศักยภาพครบทั้ง 3 ตำแหน่ง หากขาดผู้เล่นบางตำแหน่งหรือมีผู้เล่นตำแหน่งที่ซ้ำกันประสิทธิภาพของทีมในการเล่นเกมรุกและรับ ก็จะส่งผลต่อผลการแข่งขัน” เช่นเดียวกับมุมมองของนักกีฬาที่ให้ความสำคัญกับศักยภาพของนักกีฬาด้วยตนเอง โดยนักกีฬาคนที่ 1 ได้กล่าวถึง ศักยภาพของนักกีฬาเพื่อนร่วมทีมและเพื่อนต่างทีมว่า “ศักยภาพของนักกีฬามีความสำคัญมากต่อจิตใจของเพื่อนร่วมทีม หากทีมได้นักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูงมากด้วย



ประสบการณ์ ความเชื่อมั่นและความมั่นใจที่จะเตรียมตัวฝึกซ้อมที่จะทำการแข่งขันก็จะมี ความมุ่งมั่นตั้งใจ” และสอดคล้องกับนักกีฬาคนที่ 2 และ 3 ที่กล่าวไว้ว่า “ศักยภาพของนักกีฬางาน ทีมที่มีนักกีฬาที่มากด้วยประสบการณ์ ส่งผลต่อการแข่งขันเมื่อจับฉลากแบ่งสาย ส่งผลต่อการ วางแผนทีมในการลงทำการแข่งขัน หรืออาจทำใจยอมรับผลการแข่งขันก่อนทำการแข่งขัน”

1.2 ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการ เตรียมทีม เนื่องจากนโยบายด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยและผลการเรียนของนักกีฬาเป็นปัจจัย อันดับต้น ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิง โดยจุดเริ่มต้นในการคัดเลือกสรรหา นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาตะกร้อเข้าศึกษาต่อในสถาบัน การสนับสนุนมอบ ทุนการศึกษา เงินรางวัลและส่งเสริมการเรียนควบคู่กับเล่นกีฬา เพราะผลการเรียนเป็น อุปสรรคของนักกีฬา ตามระเบียบการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย โดยใช้ผลการเรียนไม่ต่ำกว่า 2.00 รวม 2 ภาคการศึกษาไม่ต่ำกว่า 18 หน่วยกิต ในบางปีการศึกษาพบมีนักกีฬาที่มี ความสามารถไม่สามารถลงทำการแข่งขันได้ จึงส่งผลต่อความสำเร็จสูงสุดของทีมโดยคำให้ สัมภาษณ์ของผู้จัดการทีมคนที่ 3 และผู้ฝึกสอนคนที่ 2 ได้ให้ข้อมูลว่า นักกีฬาที่มีการเก็บตัว ฝึกซ้อมระยะยาว และนักกีฬาที่เลือกเรียนคณะหรือสาขา หรือวางแผนการเรียนที่มีความยาก ในปีนั้นๆและด้วยเหตุผลส่วนตัวต่าง ๆ ของนักกีฬาอาจส่งผลถึงคุณสมบัติการสมัครเข้าร่วมการ แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

1.3 ปัจจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา กีฬาตะกร้อซึ่งเป็นกีฬาประเภททีมที่ต้องอาศัย ความสัมพันธ์ประสานงานตำแหน่งเฉพาะและบทบาทหน้าที่ในการเล่นจึงทำให้จำเป็นต้อง มุ่งเน้นการสร้างขวัญกำลังใจ โดยมีแรงจูงใจเป็นสิ่งเร้า เช่น การสร้างชื่อเสียงให้ตนเองและ สถาบันที่ตนเองกำลังศึกษากระตุ้นความสามารถสูงสุดของนักกีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขันจึง ทำให้นักกีฬามีความมุ่งมั่น ขยันและตั้งใจฝึกซ้อม โดยนักกีฬาคนที่ 2 ได้อธิบายว่า “นักกีฬาที่มี ใจรักในกีฬาตะกร้อจะมีความมุ่งมั่นพยายามทุ่มเทในการฝึกซ้อมเพื่อศักดิ์ศรีของตนเอง และ สถาบันอันเป็นที่รัก” ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับความคิดเห็นของนักกีฬาคนที่ 3 ได้กล่าวว่า “เรามาทำการแข่งขันด้วยใจรักในกีฬาตะกร้อแม้ว่าค่าตอบแทนจะน้อยนิดก็ถือว่าเป็นเกียรติแก่ ตนเองที่ได้เป็นตัวแทนสถาบัน” ซึ่งสอดคล้องกับผู้ฝึกสอนคนที่ 2 ได้กล่าวว่า “ทีมเรามาทำการ แข่งขันด้วยหัวใจของนักสู้แม้ผลการแข่งขันอาจไม่ติดอันดับขึ้นรับเหรียญรางวัล แต่ด้วยใจรักใน กีฬาตะกร้อเราอยากเห็นนักศึกษาเป็นนักกีฬาที่ไม่เลิกเล่นระหว่างกำลังศึกษาในระดับ มหาวิทยาลัย” สอดคล้องกับผู้จัดการทีมคนที่ 3 ได้กล่าวว่า “การสนับสนุนเงินรางวัลอดีตเป็น



ส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญกำลังใจให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน” ดังจะกล่าวได้ว่าด้านจิตใจของนักกีฬาเป็นเหตุผลที่นักกีฬาให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกัน และในทางกลับกันผู้ฝึกสอนคนที่ 2 ได้กล่าวว่า “ความคาดหวังของผลการแข่งขันก่อให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียดในการทำทีมได้เช่นกัน”

1.4 ปัจจัยการบริหารและการจัดการทีม เป็นหน้าที่หลักของผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมที่ต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถทางกีฬาตะกร้อ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ในการวางกลยุทธ์การจัดการทีมและการแข่งขัน โดยการวางแผนงานจะมีการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และกลุ่มนักกีฬาทั้งที่เป็นนักกีฬารุ่นพี่ หรือผู้ที่เคยเป็นนักกีฬาตะกร้อมาก่อน โดยผู้จัดการทีมคนที่ 2 ได้กล่าวว่า “การเตรียมทีมที่มีการวางแผนที่ดีมีชัยไปกว่าครึ่ง ตั้งแต่ระดับนโยบายที่มีไคตารับนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษในกีฬาตะกร้อที่ส่งผลต่อการได้นักกีฬาที่มีความสามารถระดับประเทศและระดับชาติเข้าศึกษาต่อ” ซึ่งมีแนวคิดการดำเนินงานเช่นเดียวกับผู้ฝึกสอนคนที่ 2 ได้อธิบายไว้ว่า “กลยุทธ์ของทีมจะต้องมาจากการทำงานร่วมกันทั้งระบบ การบริหารทีมทุกฝ่ายมีความ สำคัญตั้งแต่เริ่มจนถึงจบการแข่งขัน” เช่นเดียวกับความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานภายในทีมของนักกีฬาได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับด้านบริหารและการจัดการทีมในประเด็นของการนำนโยบายของสถาบัน แผนการกลยุทธ์ของทีมมาปฏิบัติตาม โดยนักกีฬาคนที่ 5 ได้กล่าวว่า “เราเป็นนักกีฬามีหน้าที่ปฏิบัติตามที่ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมสั่ง สอนลงตามนโยบายของสถาบัน” เช่นเดียวกับนักกีฬาคนที่ 4 ได้อธิบายเพิ่มเติมจากนักกีฬาคนที่ 5 ว่า “การเตรียมทีมมีระบบแบบแผน ทำให้เรานักกีฬามีความมั่นใจ เกรงใจ หากเล่นไม่เต็มที่กับการแข่งขัน” จากความเห็นดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการดำเนินงานของทีมที่นำไปสู่ความสำเร็จ

1.5 ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดที่อาจกลายเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาตะกร้อได้ เช่น สนามฝึกซ้อมไม่เพียงพอ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน ผู้จัดการทีมคนที่ 3 ได้กล่าวว่า “การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีหลายชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน สนามฝึกซ้อมที่เป็นโรงยิมเอนกประสงค์ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และเป็นเวลาหลังเลิกเรียนซ้อมพร้อมกันจึงส่งผลต่อการเตรียมทีม” สอดคล้องกับผู้ฝึกสอนคนที่ 1 ได้กล่าวว่า “อุปกรณ์สนามมีผลต่อการแข่งขัน เนื่องจากไม่เคยซ้อมสนามแข่งที่มีไฟ เป็นสนามกลางแจ้งและประกอบด้วยก่อนการแข่งขันไม่สามารถไปซ้อมในสนามจริงได้จึงส่งผลในเรื่องของแสงที่เข้าตานักกีฬาไม่คุ้นชิน” ตาม



ข้อมูลของผู้ควบคุมทีม มีความสอดคล้องกับนักกีฬาคนที่ 2 ได้กล่าวว่า “การปรับตัวได้ทำให้ไวแล้วเพราะสภาพของสนามในห้างสรรพสินค้าเซียร์รังสิตมีแสงไฟเข้าตาส่งผลต่อเกมการแข่งขันแน่นอน” สอดคล้องกับนักกีฬาคนที่ 1 ได้กล่าวว่า “การเตรียมทีมไม่ได้ซ้อมสนามมาตรฐานมีผลบ้างต่อการแข่งขันในช่วงแรกของการเกม” นอกจากข้อจำกัดทางด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อมจากการสัมภาษณ์ยังพบว่า นักกีฬาไม่ได้รับการวางแผนการรับประทานตามหลักโภชนาการทางการกีฬา โดยนักกีฬาคนที่ 4 ได้อธิบายถึงข้อจำกัดในเรื่องนี้ว่า “อาหารที่นักกีฬารับประทาน ไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการตามที่ได้เรียนมาทำให้ผลกำลังในการเล่นมีไม่เยอะเท่าที่เคยทำได้ เลยทำให้ผลของทีมไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ และก็รู้สึกที่นักกีฬาที่เรารู้จักเล่นได้ดีกว่านี้ พอสอบถามเพื่อนในทีมคนอื่น ๆ ส่วนมากก็พูดถึงเรื่องของอาหารการกิน และการพักผ่อน”

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

แบบวัดความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยทั้ง 26 ข้อ เมื่อนำผลการตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจโดยพิจารณาจากค่า Measure of Sampling Adequacy (MSA) จาก Anti-image correlations matrix diagonals พบว่าไม่มีข้อใดที่แสดงค่าต่ำกว่า 0.50 โดยค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.816-0.944 สะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลชุดนี้มีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และเมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เท่ากับ 0.901 ซึ่งมากกว่า 0.50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Hair et. Al, 2010) ประกอบกับค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 56000.426 ($P < .000$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ และมีความเหมาะสมที่จะใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ผลการสกัดองค์ประกอบพบว่าจากข้อคำถาม 26 สามารถสกัดองค์ประกอบได้ 5 องค์ประกอบ โดยแต่ละองค์ประกอบมีค่า Eigenvalue มากกว่า 1 และทั้ง 5 องค์ประกอบ สะสมความแปรปรวนที่อธิบายได้รวมร้อยละ 72.923 แต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถามที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ไม่ต่ำกว่า 0.40 ไม่มีข้อคำถามที่มีลักษณะข้ามองค์ประกอบ



(Cross loading) ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งชื่อองค์ประกอบที่ได้ดังนี้ (1) องค์ประกอบปัจจัยภายใน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร (2) องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา ประกอบด้วย 7 ตัวแปร (3) องค์ประกอบสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย 3 ตัวแปร (4) องค์ประกอบการบริหารและการจัดการทีม ประกอบด้วย 5 ตัวแปร และ (5) องค์ประกอบปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 6 ตัวแปร

การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบวัดความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิงในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัย โดยพิจารณาจากความสอดคล้องภายในใช้สูตรหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอน บาคได้ค่าความน่าเชื่อถือของแบบวัดทั้งฉบับจำนวน 26 ข้อเท่ากับ .834 แสดงว่าแบบวัดมีความ น่าเชื่อถือในเกณฑ์ดี ซึ่งค่าความน่าเชื่อถือของแบบวัดเป็นรายด้านอยู่ระหว่าง .769-.822 แสดง ว่าแบบวัดความน่าเชื่อถือในรายด้านอยู่ในระดับดี โดยทุกด้านที่มีค่าความน่าเชื่อถือในระดับดี ได้แก่ (1) องค์ประกอบปัจจัยภายใน ($\alpha = .822$), (2) องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักกีฬา ($\alpha = .817$) (3) องค์ประกอบสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = .794$) (4) องค์ประกอบการบริหารและการจัดการทีม ($\alpha = .791$) และ (5) องค์ประกอบปัจจัย ภายนอก ($\alpha = .769$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการ แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย



ชื่อ องค์ประกอบ	นิยามของ องค์ประกอบ	ข้อ ที่	ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่า สัมประสิทธิ์ แอลฟา كرونบาค
1.ปัจจัย ภายใน	สิ่งที่ส่งผลต่อ	22	มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ขยันฝึกซ้อม	.781	.822
	จิตใจของนักกีฬา	23	มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	.797	
	และทีม ที่รวมถึง	24	มีจิตวิญญาณการเป็นผู้ชนะ	.795	
	แรงจูงใจภายใน	25	รักในสถาบันการศึกษาของตนเอง	.860	
	และแรงจูงใจ	26	มีขวัญกำลังใจ รางวัล เงินอัดฉีด	.580	
	ภายนอก		ค่าไอเกน (Eigen Value)	1.065	
			ร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายได้	6.193	
2. คุณลักษณะที่ พึงประสงค์ ของนักกีฬา	ความสามารถ	1	นักกีฬามีประสบการณ์การ แข่งขันระดับประเทศและ ระดับชาติ	.465	.817
	เฉพาะตัวและ				
	เฉพาะตำแหน่ง				
	ของ นักกีฬา	2	นักกีฬามีวินัยในการฝึกซ้อม	.879	
	ตลอดจน ความ	3	นักกีฬามีความตั้งใจ ทุ่มเทใน การแข่งขัน	.804	
	มุ่งมั่นทุ่มเท				
	ความมีวินัย และ	4	นักกีฬาต้องการแสดงความเป็น เลิศในกีฬาตะกร้อ	.850	
	ความรับผิดชอบ ในหน้าที่	5	นักกีฬามีสมรรถภาพทางกายที่ ดี	.789	
		6	นักกีฬามีความรับผิดชอบใน บทบาทหน้าที่ของตนเอง	.829	
		7	มีการนำหลักวิทยาศาสตร์การ กีฬามาใช้ในการศีกษาของ นักกีฬา	.700	
			ค่าไอเกน (Eigen Value)	2.703	
			ร้อยละของความแปรปรวน	10.394	



ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อ องค์ประกอบ	นิยามของ องค์ประกอบ	ชั้น อันดับที่	ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค
3. สิ่งอำนวยความสะดวก	สิ่งสนับสนุน	19	สถานที่ และสนามฝึกซ้อม	.710	.794
	การฝึกซ้อม		เพียงพอมাত্রฐาน		
	การเตรียมทีม	20	อุปกรณ์การฝึกซ้อมที่	.752	
	เพื่อการ		มาตรฐาน		
	แข่งขัน	21	อาหารมีให้รับประทานตาม	.676	
			หลักโภชนาการ		
			ค่าไอเกน (Eigen Value)	1.065	
			ร้อยละของความแปรปรวนที่	4.096	
			อธิบายได้		
4. การบริหารและการจัดการทีม	การวางแผน	14	ผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถทาง	.842	.791
	ร่วมกันของผู้ที่		กีฬาตะกร้อ		
	เกี่ยวข้อง	15	ผู้จัดการทีมมีวิสัยทัศน์	.882	
			กว้างไกล		
		16	นักกีฬามีการเก็บตัวฝึกซ้อมที่	.932	
			เป็นระบบ		
		17	นักกีฬามีการฝึกซ้อมหลังเลิก	.748	
			เรียน หรือวันหยุด		
		18	ประชุมที่วางแผนร่วมกัน	.890	
			ระหว่างผู้จัดการทีม คณะผู้		
			ฝึกสอน และนักกีฬา		
			ค่าไอเกน (Eigen Value)	2.210	
			ร้อยละของความแปรปรวนที่	8.500	
			อธิบายได้		



ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อ องค์ประกอบ	นิยามของ องค์ประกอบ	ข้อ ที่	ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา كرونบาค
5.ปัจจัย ภายนอก	สิ่งสนับสนุน ความสำเร็จ ของนักกีฬา ทีมกีฬาระดับ มหาวิทยาลัย	8	มหาวิทยาลัยมีแผนพัฒนากีฬา อย่างเป็นระบบ	.889	.769
		9	มหาวิทยาลัยมีการคัดเลือก สรรหานักกีฬาที่มี ความสามารถพิเศษทางกีฬา ตะกร้อ	.813	
		10	มหาวิทยาลัยมีโควตานักกีฬา หรือทุนนักกีฬาเรียนฟรี	.776	
		11	มหาวิทยาลัยมีแผนการ ส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่กับเล่น กีฬา	.842	
		12	มหาวิทยาลัยให้เบี้ยเลี้ยง เหมาะสม	.667	
		13	มหาวิทยาลัยมีเงินรางวัลอัด ฉีด	.776	
			ค่าไอเกน (Eigen Value)	11.372	
			ร้อยละของความแปรปรวนที่ อธิบายได้	43.740	



อภิปรายผล

1. การค้นหาปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้ 5 ปัจจัย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านศักยภาพของนักกีฬา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ขับเคลื่อนให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่นำไปสู่พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเอง การมีวินัย ความตั้งใจ ทุ้มเท และเสียสละเวลาเพื่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละบุคคลเพราะการเป็นตัวแทนสถาบันในการแข่งขันเพื่อให้เข้าสู่รอบมหกรรมของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้นั้นจะจำเป็นต้องพิจารณาตัวบุคคลที่มีความเป็นเลิศทางทักษะตะกร้อ สมรรถภาพทางกายที่แข็งแรง และเทคนิคการเล่นตะกร้อขั้นสูงที่สามารถนำพาทีมไปสู่ความสำเร็จตามที่วางเป้าหมายไว้ได้ โดยการประสบความสำเร็จเหล่านั้นย่อมสะท้อนไปถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง การมีวินัย ความตั้งใจ ทุ้มเท และเสียสละเวลา เพื่อให้ตนเองมีสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่พร้อมต่อการแข่งขันอยู่เสมอ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของเมอร์เรย์ (Merrey, 1964) ที่กล่าวว่าส่วนหนึ่งของความต้องการทางจิตของมนุษย์ คือ ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่า อุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น จึงทำให้นักกีฬาจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ อัศวิน จันทระธรรม และกรรณิการ์ อินชนะ (2564) พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก 2021 ประกอบไปด้วย (1) การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา (2) การสนับสนุนและการส่งเสริม (3) การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา (4) วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก (5) การจัดการทีม และ (6) การวิเคราะห์และการประเมินผลการแข่งขัน



1.2 ปัจจัยด้านนโยบายและการสนับสนุน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เนื่องจากการสร้างนโยบายที่เหมาะสมจะช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬารับผิดชอบหน้าที่ของตนเองในฐานะนักกีฬาตลอดจนความสำเร็จทั้งทางด้านการแข่งขันและโอกาสในการประสบความสำเร็จในด้านอื่น ๆ อีกด้วย โดยที่นโยบายสนับสนุนเป็นส่วนประกอบของความคาดหวังตามหลักความคาดหวังของวรูม (Vroom) (Miner, 2005) ที่อธิบายไว้ว่า ความคาดหวังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามในการทำงานกับผลงานที่เกิดขึ้น นอกจากนี้นโยบายยังเป็นส่วนประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดย Harter (1983) อธิบายว่า การประสบผลสำเร็จ (Perceive Success) นักกีฬาคควรถูกฝึกให้มีการรับรู้ “ความสำเร็จ” ทั้งในการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันไม่ใช่การทำงานสำเร็จ หรือ แพ้ชนะ แต่ควรเน้นที่ความพยายามที่จะกระทำเพื่อบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และควรเป็นจุดมุ่งหมายที่ยากขึ้นและทำได้ ซึ่งแนวคิดของ Harter (1983) ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สมบัติ เกตุสม และคณะ (2558) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัยโดยพบว่า ปัจจัยด้านนโยบายและการส่งเสริมด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยแรกที่ทำให้เกิดความสำเร็จของนักกีฬา

1.3 ปัจจัยด้านจิตวิทยาการกีฬา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เนื่องจากการสร้างแรงจูงใจและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักกีฬาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพราะแรงจูงใจเหล่านั้นเป็นสิ่งเร้าไปสู่ความสำเร็จได้อันได้แก่ สร้างชื่อเสียงให้ตนเองและสถาบันที่ตนเอง ได้รับรางวัล สอดคล้องกับ จิตรา ภาสวณิช (2559, น. 52) ที่กล่าวไว้ว่า “แรงจูงใจ” มีความเกี่ยวข้องกับ “แรง” และ “ทิศทาง” ของพฤติกรรม ซึ่งคำว่า “แรง” ในที่นี้ หมายถึง ผลรวมของ “ความพยายาม” หรือ “ความตั้งใจ” ที่จะกระทำกิจกรรมใดก็ตาม ซึ่งเราเลือกที่จะกระทำกิจกรรมนั้น ๆ แปลว่า เรามี “แรงจูงใจ” ที่จะผลักดันให้เกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ การศึกษาของประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2542) ยังพบว่า เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นแรงจูงใจของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่มีอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการทีม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่อาศัยประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถทางกีฬาตะกร้อของผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และกลุ่มนักกีฬาทั้งที่เป็นนักกีฬารุ่นพี่ หรือผู้ที่เคยเป็นนักกีฬาตะกร้อมาก่อน เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ในการวางกลยุทธ์การจัดการทีมและการแข่งขันโดย สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2561)



อธิบายว่าการทำงานเป็นทีมที่ดีจะเกี่ยวข้องกับ (1) บทบาท ของผู้นำทีมและผู้ตาม ถ้าหากองค์กร ใดมีผู้นำทีมที่เก่ง และมีผู้ตามที่เก่ง องค์กรนั้นก็จะมีเจริญก้าวหน้า (2) กระบวนการทำงานเป็น สิ่งที่สำคัญในการทำงาน หากว่ามีกระบวนการทำงานที่ดีเป็นระบบเป็นระเบียบก็จะช่วย ประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย ๆ ขององค์กรได้มาก

1.5 ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จ เนื่องจาก สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดที่อาจกลายเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ ในการแข่งขันกีฬาตะกร้อได้ เช่น สนามฝึกซ้อมไม่เพียงพอ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้ มาตรฐาน โดย เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์ (2558) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสมาคมกีฬา แห่งประเทศไทยทั้งหมดมีจำนวน 10 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรในสมาคมกีฬา ด้านการบริหาร จัดการ ด้านงบประมาณในสมาคมกีฬา ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา ด้านการสนับสนุนสมาคม กีฬา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ด้านระบบการจัดการแข่งขันกีฬา ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และด้านการพัฒนานักกีฬาในสมาคมกีฬา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ถือได้ว่าเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่สนับสนุนความสำเร็จของการ แข่งขันได้

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิงในการ แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

องค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า แบบวัดความสำเร็จของทีมตะกร้อหญิงในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 26 ข้อ สามารถจัดเป็น องค์ประกอบได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยภายใน หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อจิตใจของนักกีฬาและทีม ที่ รวมถึงแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก ประกอบด้วย 5 ตัวแปร สอดคล้องกับ สมบัติ เกตุสม และคณะ (2558) ที่พบว่าการสร้างแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จเพราะการสร้างแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะผลักดันให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะฝึกซ้อมด้วยความตั้งใจ แม้จะมีปัญหาหรืออุปสรรค ใดๆ ก็ตาม



องค์ประกอบที่ 2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬา หมายถึง ความสามารถเฉพาะตัวและเฉพาะตำแหน่งของ นักกีฬา ตลอดจน ความมุ่งมั่นทุ่มเท ความมีวินัย และความสามารถรับผิดชอบในหน้าที่ประกอบด้วย 7 ตัวแปร สอดคล้องกับเฉลิมชัย เจริญสุข (2561) ที่พบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักกีฬาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จเพราะ ความขยัน อดทน ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ความตรงต่อเวลาในการฝึกซ้อม ความมีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการแข่งขัน

องค์ประกอบที่ 3 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งสนับสนุนการฝึกซ้อมการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร สอดคล้องกับภูพิงค์ สุวรรณ และเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2558) ที่กล่าวว่า สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จเพราะการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันนั้นจะต้องมีการจัดเตรียมสถานที่ในการเก็บตัวฝึกซ้อมที่ดีและเหมาะสม รวมทั้งที่พักอาศัยและวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 4 การบริหารและการจัดการทีม หมายถึง การวางแผนร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 5 ตัวแปร สอดคล้องกับอัศวิน จันทระธรรม และกรรณิการ์ อินชนะ (2564) ที่พบว่า การจัดการทีมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬา เพราะผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนจะทำให้ทีมนักกีฬาเกิด

ความร่วมมือระหว่างกัน เกิดการมีมนุษยสัมพันธ์กันดี มีการตั้งเป้าหมายให้กับนักกีฬา ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน

องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยภายนอก หมายถึง สิ่งสนับสนุนความสำเร็จของนักกีฬา ทีมกีฬาระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 6 ตัวแปร สอดคล้องกับอัศวิน จันทระธรรม และกรรณิการ์ อินชนะ (2564) ที่พบว่า การสนับสนุนและการส่งเสริมเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บริหาร ผู้จัดการทีม ตลอดจนผู้ฝึกสอนควรนำองค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาระหว่างทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยจากการศึกษาครั้งนี้มาใช้ในการบริหารจัดการทีมและพัฒนาโปรแกรมการฝึกเพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการแข่งขันให้กับนักกีฬาทีมกีฬาระหว่างทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งถัดไป



2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์หองค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัย ตลอดจนผู้ฝึกสอน นักกีฬาตะกร้อและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะทำให้ได้สารสนเทศเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันคุณภาพของ แบบวัดความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และนำไปใช้จริงได้อย่างเหมาะสมตลอดจนผลที่ได้มีความน่าเชื่อถือ

2. ควรมีการวิเคราะห์หองค์ประกอบปัจจัยแห่งความสำเร็จของทีมกีฬาตะกร้อระดับ รายการแข่งขันอื่นๆ เช่น กีฬาเยาวชน กีฬานักเรียนนักศึกษา กีฬาแห่งชาติ เป็นต้น เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการกีฬาในระดับอื่น ๆ ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายจ่ายจากรายได้คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปี พ.ศ. 2564

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). คู่มือผู้ตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เฉลิมชัย เจริญสุข. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนักกีฬาเรือยาวม้งกรทีมชาติไทย. (การค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสยาม.
- จิรตา ภาสวณิช. (2559). PED 4303 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2542). แรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.



- ประสงค์ สุระพล. (2557). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย. วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา, 6(2), 97-112.
- เพ็ญนิภา พูลสวัสดิ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย. ใน ดุษฎีนิพนธ์วิทยาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูพิงค์ สุวรรณ และ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2558). การศึกษาการเตรียมทีมกีฬาจักรยานของสมาคมจักรยานแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 27. วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ, 16(2), 49-62.
- สมบัติ เกตุสม อนันต์ มาริกัน สันหทัยญา อรุณธารี และ กัญจน์มณีส เพชรบดี. (2558). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนักกีฬามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 41 ณ จังหวัดขอนแก่น. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2561). การทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จ. เรียกใช้เมื่อ 23 เมษายน 2563 จาก <https://www.up2be.com/%E0%B8%81%353>
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัศวิน จันทระสม และกรณิการ์ อินชนะ. (2564). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก 2021. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล, 7(2), 74-84.
- อาทิตย์ อุไรรัตน์. (2562). คู่มือการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- อุษณีย์ ทวีสัตย์. (2556). การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Multivariate data analysis (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Murray, E. J. (1964). Motivation and emotion. New Jersey: Prentice-Hall.



- Miner, J. B. (2005). Chapter 7 organizational behavior 1: Essential theories of motivation and leadership. New York: Routledge, Taylor & Francis Group.
- Harter, S. (1983). Development perspectives on the self-system. Retrieved 23 April, 2020, from [https://www.scirp.org/\(S\(czeh2tfqyw2orz553k1w0r45\)\)/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=995557](https://www.scirp.org/(S(czeh2tfqyw2orz553k1w0r45))/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=995557)

